

PUBLICERAD 20 JANUARI 2015 AV ANDERS OLOFSSON

Per B Sundberg på Andréhn-Schiptjenko

Per B Sundberg har ibland beskrivits som det svenska konsthantverkets gossen Ruda. Hans sanslösa kombinationer av klassisk porslins- och glaskonst och skruvad figuration utmanar ofta den goda smak som man ofta brukar förknippa med svenskt konsthantverk. Men han är en fridstörare som respekteras och som är oomtvistligt framgångsrik. Förra året tilldelades han Bildkonstnärsvondens stora stipendium, och han har innehaft en professur på Konstfack (fram till 2011) där han sannolikt inspirerat en rad unga formgivare som under de senaste åren medverkat till att befria glas- och keramikkonsten från dess förr snäva ramverk.

Nu gör han debut på ett av Stockholms prestigegallerier, och stiger därmed in i samtidskonstmanagens verkliga rampljus. Han gör det med en utställning som står med ena benet i hantverkstraditionen, och med det andra i en estetik som idag odlas av ganska många konstnärer – Dan Wolgers, Helena Mutanen och Klara Kristalova, bara för att nämna några. Sundberg har ett nära och genuint förhållande till de material han använder, och han behärskar dem till fullo. Det är sällan man ser en utställning där perfektionen härskar så in i minsta detalj. Sundberg vet hur färger, ytor och former skall kalibreras mot varandra för att maximal effekt ska uppnås.

Denna gång har han emellertid lämnat lekfullheten och groteskerierna hemma. Utställningen är mycket mer avskalad och med ett mörkare tonläge än tidigare. Färgskalan ligger när det jordiga, och organiska former dominerar. Det tycks växa och gro, men också förfalla: en omsorgsfullt skulpterad svamp visar sig vara avbildningen av det nukleära svampmolnet som reser sig över en tillintetgjord stad. Allvaret har tagit över, och vägen tillbaka går inte längre att skönja. Samtidigt är det en avfolkad värld Sundberg visar fram. Man får leta för att hitta spår av mänsklig verksamhet, och någonstans drabbas man av insikten att undergången kanske är inprogrammerad i varje fiber som skapelsen frambringat.

Såttillvida framstår Per B Sundberg som en samtida memento mori-profet, utrustad med ungefär samma kreativa svartsyn som exempelvis Dan Wolgers. Från en hel vägg blickar ett gäng dödskallar ned på oss, iförda diverse mer eller mindre fantasifulla peruker och huvudbonader. Döden väntar på oss alla, men det är inte förbjudet att dra på smilbanden och slå sig i slang med döingarna.

Det är inte riskfritt att lämna den egna hemmahamnen och ge sig in på domäner där många andra konstnärer med stor framgång formulerat villkoren. Det är trångt om saligheten, och Sundbergs egenart som konsthantverkare är inte lika vinnande när han agerar i en hundra procentig konstkontext. Men med dagens upplösta genrebegrepp kanske inte det gör så mycket, när allt kommer omkring. Per B Sundbergs keramiska allegorier övertygar med sin filosofiska rättframhet och sitt gedigna formspråk.

Adress: Hudiksvallsgatan 8, Stockholm

Utställningen pågår under perioden 15/1 – 28/2

Anders Olofsson (text), Andréhn-Schiptjenko (foto)